

Predgovor

Natančno in enoznačno sporazumevanje med ljudmi je *conditio sine qua non* organizirane družbe, vzdrževanja že doseženih vrednot in vzpostavljanja novih. Vse bolj zapletene oblike sporazumevanja in sodelovanja med posamezniki in skupinami to zahtevo še bolj postavljajo v ospredje. Obsežni enojezični razlagalni slovarji omogočajo tako poglobljeno in enoznačno razumevanje pripadnikov istega jezika, večjezični, pretežno prevajalni slovarji, pa sporazumevanje med pripadniki različnih jezikov. Razvoj družbe in njena stratifikacija na razvejena in ozko specializirana strokovna področja se odraža tudi v razvoju jezika stroke. Strokovna terminologija je tako dokaz moči, pestrosti, razvitosti in samostojnosti nekega jezika, istočasno pa tudi stroke, v kateri se uporablja, zato je jasno, da je treba strokovno terminologijo ustrezno gojiti in negovati, po drugi strani pa tudi normirati in kodificirati v enojezičnih terminoloških slovarjih.

Bibliotekarstvo je stroka, ki ima med Slovenci in v slovenskem prostoru dokajšnjo tradicijo; bibliotekar v Licejski knjižnici, današnji Narodni in univerzitetni knjižnici, je bil na primer v 19. stoletju tudi genialni jezikoslovec, znanec devetnajstih jezikov Matija Čop. Slovenski strokovni termini so se kljub močnemu in stalnemu vplivu nemškega jezika v 19. in 20. stoletju, v sedanjosti pa vplivu angleške strokovne literature in s tem tudi terminologije, razvili, utrdili in tudi uveljavili. Ves ta čas bibliotekarskim terminom ni bila namenjena sistematična skrb ali organiziran poskus njihove kodifikacije in normiranja. Raba je slonela predvsem na jezikovni praksi in normi posameznih "šol" ali na pomembnih in vplivnih posameznikih, npr. Avgustu Pirjevcu, Pavlu Kalanu in drugih priznanih bibliotekarjih, kar pogosto ni bilo niti oblikovno niti semantično usklajeno. Sodobni strokovni stiki v svetu, hiter razvoj računalniške opreme in s tem vnos sprememb v tehnologijo in metodologijo obdelave ter pojav množice novih nekonvencionalnih nosilcev zapisov, ki kot knjižnično gradivo prihajajo v knjižnice, so povzročili ne samo vdor tujih poimenovanj ampak tudi napačno rabo, ki jo je povzročil vir, iz katerega je črpana informacija.

Zaradi spoznanja, da bibliotekarska stroka v slovenščini nima niti enojezičnega razlagalnega niti večjezičnega prevajalnega slovarja, je postala izdelava slovarja nujna. V ožjem krogu strokovnjakov se je porodila misel o projektu, ki bi zapolnil to vrzel v bibliotekarski stroki. Ideja je postala resničnost, ko sta Ivan Kanič in Mirko Popovič pripravila organizacijska in kasneje tudi strokovna izhodišča za delovanje projektne

skupine, ki je začela z delom leta 1987. Začela se je priprava večletnega projekta za sestavo terminološkega slovarja, katerega trajanja in časovnega načrtovanja ni bilo mogoče natančneje določiti zaradi neobstajanja osnov za delo in slovarjev, na katere bi se lahko skupina oprla. Veljalo je spoznanje, da je bibliotekarstvo razvejeno področje, zato bo inventarizacija izrazja zahtevno delo. Še realnejše je bilo dejstvo, da kroga sodelavcev zaradi načina dela, ki poteka na usklajevalnih sestankih in izključno v prostem času sodelujočih strokovnjakov, ni mogoče širiti. Gotovo je bilo samo to, da bo priprava slovarjev dolgoročen in zahteven večletni projekt.

Cilji projekta za ureditev bibliotekarske terminologije in s tem tudi slovenske Bibliotekarske terminološke komisije so bili:

1. Kodificiranje slovenske bibliotekarske terminologije, ki temelji na
 - evidentiranju strokovnih izrazov, ki se v bibliotekarstvu uporabljajo danes ali so se uporabljali v preteklosti,
 - pomenski analizi posameznega termina in ugotavljanju pomenskih povezav ter sinonimnih ali antonimnih odnosov med njimi,
 - normiranju glede na knjižno normo in zahteve urejene strokovne terminologije.
2. Sestava in izdaja terminoloških slovarjev bibliotekarstva in informacijske znanosti, tj.
 - enojezičnega razlagalnega terminološkega slovarja in
 - večjezičnega prevajalnega slovarja.
3. Jezikovno svetovanje in presoja ob tekočih terminoloških vprašanjih rabe strokovnih izrazov v bibliotekarstvu in informacijski znanosti, ki se opira na za slovar opravljenih pomenskih analizah terminov.
4. Objavljanje rezultatov v strokovni literaturi, predvsem v strokovni reviji Knjižnica, in predstavitev delovanja v drugih strokovnih krogih.

Projektna skupina je delovala od ustanovitve kot Bibliotekarska sekcija Terminološke komisije Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU in je bila kot Sekcija za bibliotekarsko terminologijo ustanovljena 9. junija 1987 ob združenih strokovnih prizadevanjih Terminološke komisije Zveze bibliotekarskih društev Slovenije, takrat nanovo ustanovljenega Oddelka za bibliotekarstvo na Filozofski fakulteti in Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani, pozneje pa se je osamosvojila.

Delovanje Bibliotekarske terminološke komisije in priprava prvega

slovenskega bibliotekarskega terminološkega slovarja je bilo v začetku določen čas sofinancirano kot projekt v okviru Narodne in univerzitetne knjižnice pri Ministrstvu za kulturo in Ministrstvu za znanost in tehnologijo. Dodatno pomoč, predvsem za manjše zaključene segmente in potrebno opremo, je komisija občasno dobila iz drugih virov, tj. ZRC SAZU, Zavoda za odprto družbo Slovenije, Ekonomske fakultete in I-Rose kot sponzorja. Od leta 2001 je delovala komisija brez kakršne koli denarne podpore, v zaključni fazi leta 2009 pa sta priskočili na pomoč Zveza bibliotekarskih društev Slovenije in revija Knjižnica, ki je tudi omogočila izid tiskanega slovarja.

Strokovni sodelavci

Izvajalci oziroma člani omenjene komisije so vsa leta njenega delovanja priznani strokovnjaki s področja bibliotekarstva, dokumentalistike, informatike, jezikoslovja in leksikografije. Doslej so sodelovali v pripravi gradiv *Ivan Kanič, Zvonka Leder, Majda Ujčič, Polona Vilar in Gorazd Vodeb*, krajši ali daljši čas pa tudi *Branko Berčič, Zlata Dimec, Darja Gabrovšek Homšak, Tomaž Kobe, Jože Kokole, Jože Munda, Mirko Popovič, Bernard Rajh, Ksenija Slabe, Stane Suhadolnik, Alenka Šauperl, Maks Veselko, Franci Zore, Saša Zupanič, Maja Žumer* in drugi.

Oris priprave slovarja

Slovenski terminološki slovar bibliotekarstva in informacijske znanosti je razlagalni in normativni slovar, v katerem so zajeti tisti bibliotekarski strokovni izrazi, ki so v rabi in omogočajo komuniciranje v stroki. V slovarju so obdelani:

- veljavni bibliotekarski termini,
- slovenski termini s področja informacijske znanosti,
- pomembnejša zastarela poimenovanja,
- udomačeni žargonski izrazi,
- splošno rabljene okrajšave in pomembnejše kratice,
- strokovni izrazi s področja tiskarstva, založništva, knjigarstva, računalništva, dokumentalistike in informatike, če posegajo v bibliotekarsko stroko.

Komisija se je ravnala po sodobnih načelih leksikografije; delo je temeljilo na izpisih bibliotekarskih izrazov iz obsežnega korpusa slovenskih strokovnih besedil in po njih izdelanem geslovníku. Ta je bil osnova za izbor v slovarju obdelanih strokovnih pojmov in primerjanje z

izborom v tujejezičnih strokovnih slovarjih. Pri izboru terminov, ki so obravnavani v slovarju, je v okviru posamezne besedne družine, v kateri je iz istega pojmovnega sklopa več besednih vrst, praviloma dana prednost samostalnemu, medtem ko so druge besedne vrste vključene glede na pogostnost rabe.

Delo komisije bo najslikoviteje prikazano v kronologiji vsega dogajanja, ki odraža delovne faze dosedanjega dela komisije, in sicer:

- Delovanje komisije z natančno opredeljenimi cilji se je začelo v letu 1987.
- V času od ustanovitve komisije do konca redakcije decembra 2009 je bilo 586 skupnih usklajevalnih sej zunaj delovnega časa članov komisije, tudi vse ostalo delo je potekalo praviloma v prostem času sodelavcev.
- V času priprave slovarja je krajši ali daljši čas sodelovalo 20 strokovnjakov.
- V prvi fazi izpisovanja izbrane slovenske bibliotekarske strokovne literature, ki je potekalo v letih 1987 do 1992, je bilo ekscerpiranih 61 strokovnih besedil. *Temeljno izpisovanje* je tako zajelo okrog 2.200 strani besedila, rezultat pa je bilo 4.662 računalniško obdelanih izpisov. V njih je bilo podčrtanih 10.570 strokovnih izrazov; nekateri med njimi se ponavljajo, zato je bilo dejansko identificiranih 6.534 terminov.
- Namen druge faze, ki je potekala v letih 1996 in 1997, je bilo *dopolnilno in rezervno izpisovanje*. Po ponovni presoji in izboru je bilo pregledanih še 139 besedil na skupaj 2.716 straneh. V računalniško zbirko je bilo dodanih 4.235 izpisov z 9.161 podčrtanimi terminološkimi zvezami, ki prinašajo v alfabetařij dodatno še 5.926 različnih terminov.
- Tretja faza, ki je potekala leta 1999, je bila namenjena predvsem *dopolnilnemu izpisovanju* novejših besedil, ki so bila objavljena v času po prvih dveh izpisovanjih. Zajela je 91 strokovnih besedil na skupaj 1.659 straneh, rezultat pa je 1.405 novih izpisov z 2.703 podčrtanimi terminološkimi zvezami, ki prinašajo v dosedanji alfabetařij še 1.166 doslej neevidentiranih terminov.
- V letih 1987 - 1993 je vzporedno z izpisovanjem potekala ob podpori tujih virov redakcija štirijezičnega prevajalnega slovarja v obliki angleško-slovensko-nemško-francoskega slovarja, ta pa je postal zasnova širšega mednarodnega projekta, ki ga vodijo sodelavci Bibliotekarske terminološke komisije. Iz gradiva za pripravo Angleško-slovenskega slovarja bibliotekarske terminologije, ki je

izšel leta 2002 v sklopu mednarodnega projekta "*Multilingual dictionary of library terminology*", je bilo v alfabetařij vključenih 4.900 slovenskih izrazov.

- Sedaj vsebuje računalniška zbirka 10.300 ekscerptov iz 291 slovenskih strokovnih besedil, odraz izpisovanja pa je abecedno urejen geslovník v tiskani obliki - prva izdaja z okrog 9.500 iztočnicami je izšla leta 1992, spremljalo jo je tudi permutirano kazalo. Druga izdaja alfabetařija leta 1997 je bila znatno dopolnjena in obsega že 13.497 iztočnic. Tretja dopolnjena izdaja alfabetařija je rezultat vseh treh faz izpisovanja 291 slovenskih strokovnih bibliotekarskih besedil, ki so bila objavljena v letih med 1940 in 1999 na skupaj 6.566 straneh. Obsega 16.578 iztočnic; iz gradiva za alfabetařij je bilo leta 2000 izdelano tudi permutirano kazalo s 34.900 enotami.
- Zbrano in računalniško obdelano gradivo izpisovanja in geslovník sta bila leta 1998 objavljena na optičnem disku CD-R kot delovno gradivo za člane Bibliotekarske terminološke komisije z ustrezno aplikacijo za iskanje in prikaz. Naslednja elektronska izdaja na spletu je vsebovala vseh 10.300 izpisov.
- Od leta 1993 poteka redakcija terminov na podlagi zbranega gradiva z oblikovanjem razlag in izdelavo celovite podobe slovarskega članka. Do zaključne redakcije slovarja decembra 2009 je bilo tako pripravljeno prečiščeno gradivo 6.522 iztočnic, ki je bilo ves čas priprave slovarja dostopno članom komisije zaradi usklajevanja tudi v elektronski obliki.
- Prilagojena je bila ustrezna programska oprema na osebni računalniku. Slovarsko gradivo je uporabno v strukturirani obliki s preverjeno specifično programsko opremo na osebni računalniku, strukturirana zasnova slovarskega članka pa omogoča računalniški zapis posamezne redakcije iztočnic in pripravo publikacije v namiznem založništvu.
- Avgusta 1996 je v nakladi 500 izvodov izšel Poskusni snopič Bibliotekarskega terminološkega slovarja, ki obsega 578 izbranih slovarskih člankov in ustreznike v treh tujih jezikih. Slednje je končna redakcija opustila zlasti zaradi obsežnosti dela in pomanjkanja finančnih sredstev. Priprava 20.000 ustreznikov v tujih jezikih bi izid slovarja pomaknila močno v negotovo prihodnost.
- Od začetka leta 2008 je celotno delovno gradivo za terminološki slovar javno dostopno na spletišču revije Knjižnica.
- Občasno je komisija reševala terminološka vprašanja na zahtevo posameznikov, strokovnih skupin ali institucij ter nekatera

terminološka vprašanja in odgovore objavila v strokovni reviji Knjižnica.

- Komisija je sodelovala pri oblikovanju izrazov in redakciji nekaterih novejših prevodov bibliotekarskih standardov in priročnikov (8 standardov ISBD, nekateri področni standardi ISO).
- Komisija je svoje delo tekoče predstavljala na svoji spletni strani, kjer so navedeni tudi podatki o vseh objavah, v večji meri so besedila na spletu dostopna tudi v elektronski obliki. Več predstavitev je bilo tudi na različnih posvetovanjih v slovenskem in v mednarodnem prostoru.

Vse gradivo je računalniško obdelano. Ustrezna programska oprema na osebnem računalniku zagotavlja zajemanje rezultatov izpisovanja, pripravo geslovníkov, vsebinsko redakcijo slovarskega gradiva in različne oblike delovnih izpisov ter namizno založništvo za oblikovanje samega slovarja. Slovarsko gradivo nastaja kot podatkovna zbirka, posamezen slovarski članek pa predstavlja podrobno strukturiran zapis, kar omogoča različne vrste zelo specializiranih obdelav in morebiten kasnejši prenos v drugačna programska okolja. Izdaja celotnega terminološkega slovarja je predvidena tudi v računalniški obliki kot vzporedna spletna izdaja.

Faza dela, ki je potekala vse od leta 1993, je bila glede na sprejeta redakcijska in tematska načela usmerjena v izdelavo razlag za enojezični slovar, ki naj bi kar se da izčrpno zajel strokovno izrazje bibliotekarske stroke. S pojmom *razlaga* opredeljujemo opis vsebine določenega pojma in njegovega formalnega znaka, to je strokovnega izraza, ki ga zaznamuje, tako da so upoštevani tisti podatki, ki omogočajo, da dobi uporabnik osnovno predstavo o razlaganem; pri pomenskem ubesedovanju, to je pisanju slovarske pomenske razlage, je upoštevano načelo poljudnosti in predstavnosti, posebne pozornosti pa je bila deležna pravilno izbrana nosilna beseda razlage, to je beseda, ki pomensko in vrstno opredeli termin, ga uvrsti v pojmovno skupino, nakaže njegovo pojmovno odvisnost in seveda ni sopomenka.

Veliko pozornosti je namenjene tudi ugotavljanju sinonimnih odnosov med posameznimi strokovnimi poimenovanji. Problem je za vsako terminologijo zelo pereč. O tem, kaj je *sopomenka*, je več gledanj in definicij; mi jo obravnavamo kot istopomensko besedo, pri čemer upoštevamo glede na normo knjižnega jezika njeno stilno nevtralnost in nenevtralnost, glede na pomenske prvine ali gre za popolno, delno ali približno sopomenko, glede na frekvenco ali je enako rabljena, bolj

rabljena ali manj rabljena in glede na izvor ali je domača ali tuja. Za označevanje teh odnosov so uporabljeni označevalniki, ki poleg nevtralnosti služijo tudi za označevanje ostalih informacij.

Vse delo je potekalo po pisnih navodilih, ki so bila pripravljena sprva za evidentiranje bibliotekarskega izrazja z izpisovanjem slovenske strokovne bibliotekarske literature, pozneje pa za samo redakcijo slovarskih iztočnic. Oboja so temeljila na sodobnih leksikografskih in uveljavljenih redakcijskih načelih.

Zahtevno pomensko analizo strokovnih izrazov na podlagi izdelanih pisnih navodil so opravljali predstavniki specializiranih področij bibliotekarske stroke, ki tudi tvorijo redaktorsko skupino slovarja. Iztočnica, obdelana v slovarskem članku zato ni predstavljeno samo informativno, ampak upošteva tudi normativnost glede na knjižno normo in zlasti glede na zahteve, ki jih ima urejena terminologija stroke.

Realizacija začrtane obdelave in strokovne predstavitve bibliotekarske terminologije je bila predstavljena strokovni javnosti v presojo v poskusnem snopiču leta 1996, vendar odmevnejše kritike ni bilo. Tudi prosto dostopna spletna izdaja delovnih gradiv slovarja ni doživela tovrstnih odmevov.

Struktura slovarske podatkovne zbirke

Podatkovna zbirka obsega v času izida tiskane izdaje slovarja 6560 zapisov, od tega 6520 slovarskih člankov in 40 grafičnih znakov, podatkovna struktura pa je odraz različnih potreb, ki jih mora slovar izpolniti. Strukturiran vnos podatkov omogoča različne obdelave in analize podatkov za potrebe redakcijske skupine, obdelavo in pripravo izpisov za tiskano izdajo slovarja in predvsem tudi prenos podatkov v okolja, ki omogočajo enostavno in učinkovito uporabo elektronskega slovarja na cederomu in na svetovnem spletu. V posameznem zapisu slovarskega članka je zato predvideno 74 polj, kar se je doslej izkazalo kot dovolj učinkovita struktura za vse, tudi za najzahtevnejše obdelave in pretvorbe v druge formate. Pregled terminološke slovarske zbirke ponuja nekatere zanimive ugotovitve:

- eno ali več pomenskih razlag ima skupaj 5.084 gesel, ker ostajajo brez razlage podrejeni sinonimi (**nekompatibilni**), kratice (**IFLA**) in gesla z vrednostnim kvalifikatorjem *neustr.* (**avtorski katalog**);

- med temi je mnogo večpomenskih izrazov, ki so prav tako predstavljeni s polno pomensko razlago; eno samo razlago ima 4446 gesel, 536 gesel je dvopomenskih, 80 gesel ima tri razložene pomene, štiri pomene ima 12 gesel, dve gesli imata pet pomenov (**rokopis, zbirka**) in eno geslo šest pomenov (**knjiga**);
- 1.532 gesel je usmerjenih z *gl.* k nevtralnemu sinonimu s polno pomensko razlago (**normativna zbirka**);
- 5.907 gesel ima osnovne slovnične informacije (drugi sklon, akcent, spol, število, glagolski vid, besednovrstno oznako);
- gesla z vrednostnim kvalifikatorjem *neustr.* (**separatni odtis**) in nekateri nesklonljivi, predvsem latinski izrazi (**sine loco**) nimajo slovničnega označevalnika;
- 5.767 gesel ima označevalnik za spol, od tega *m* 2.486, *ž* 2.483 in *s* 798;
- 66 gesel ima označevalnik *neskl.* (**glej tudi**);
- 123 gesel se uporablja v množini (**knjige v tisku**), 22 pa navadno v množini (**avtorska tantiema**);
- glagolov je 71, pri teh je označen tudi glagolski vid (24 *dov.*, 16 *nedov.* in 31 *dov. in nedov.*);
- 184 je kratic in 164 okrajšav (**AIK, dvoj. pag.**);
- besednovrstno oznako ima 71 gesel, praviloma so to pridevniki 68, po eden pa je predlog, prislov in veznik;
- izgovor, dodan v oglatem oklepaju, je prisoten predvsem pri kraticah in izrazih v tujem jeziku (**UDK, index**), zabeležen je v 511 primerih;
- vrednostni kvalifikator ima 1.155 gesel (*neustr.*, *žarg.*, *zastar.*);
- 1.070 gesel je opremljenih s strokovnim kvalifikatorjem za označevanje strokovnega področja (*v katalogizaciji, v tiskarstvu*);
- 1.837 je povezav med sopomenkami (*sin.*);
- med protipomenkami je 208 povezav (*ant.*);
- 1.935 povezav kaže s primerjavo na pomensko sorodne termine (*prim.*);
- slovar obravnava tudi pogosteje uporabljana neustrezna poimenovanja (425), žargonske izraze (67) in nekatere zastarele izraze (101);
- prevladujejo iztočnice, sestavljene iz dveh besed (3548), sledijo enostavne iztočnice, ki sestojijo iz ene same besede (1854), trobesednih zvez je 854, štiribesednih 181 itn. Šest iztočnic sestavlja po osem besed, vendar to niso temini v tradicionalnem pomenu, pač pa poimenovanja mednarodnih standardov.

Računalniška obdelava slovarskih podatkov

Zaradi zagotavljanja večje operativnosti pri samem delu in učinkovitejše uporabe delovnih gradiv se je delovna skupina odločila v celoti avtomatizirati zajemanje in obdelavo vseh podatkov, pripravo izpisov in samo uporabo slovarja. V ta namen je bila pripravljena in natančno opredeljena razčlenjena struktura zapisov, ki omogoča fleksibilnost obdelav in morebitno kasnejšo konverzijo podatkov.

Vse obdelave potekajo s programskim sistemom EVA avtorja Primoža Jakopina v okolju Windows xp/7, ki je namenjen obdelavi besedil, podatkovnih zbirk in slikovnih podatkov, posebni moduli pa so namenjeni tudi lingvističnim obdelavam. Iz skromnega urejevalnika besedil, ki je nastal leta 1985, se je program razvil v močno orodje, ki je že služilo obdelavi večjega števila besedilnih korpusov in slovarjev v slovenskem akademskem okolju.

Svojo pot v računalniškem okolju je slovar nastopil že takoj od svojih začetkov, prve zasnove še na Sinclairjevem Spectrumu 48K, nato se je preselil na Atari ST, od leta 1991 je bil uporaben v okolju DOS, nato na celotni paleti operacijskih sistemov Windows 3.11/95/98/2000/NT/xp/7. Program je bil že od samega začetka zasnovan kot fleksibilno orodje, ki ga lahko uporabnik sam prilagaja različnim potrebam in okoljem. Pri delu je povsem avtonomen in ima lasten nabor znakov na tipkovnici ter na zaslonu in tiskalniku, bogat nabor funkcij za obdelavo podatkovnih zbirk, grafični urejevalnik, sistem za optično razpoznavanje znakov in namizno založništvo, ki omogoča lastno izdelavo kvalitetnih tiskarskih filmov.

Njegova spletna različica NEVA je omogočila tudi neposreden prenos in namestitvev slovarskega gradiva v internetno okolje na spletni strežnik z učinkovitim iskanjem, kar je delovna skupina pri svojem delu ves čas s pridom uporabljala. Od leta 2008 je na tak način slovarsko gradivo javno dostopno na spletišču revije Knjižnica vsem uporabnikom spleta brez omejitev. Uporabniški vmesnik je enostaven in pregleden, na razpolago je zaslonska pomoč, nekaj osnovnih podatkov o slovarju in njegovi strukturi, neposredno pa je dosegljiv tudi zahtevnejši ukazni način, ki omogoča tudi zelo zahtevna in zapletena iskanja.

Ob izidu slovarja

Kot je bilo omenjeno v uvodu, v slovenščini doslej še nismo premgli bibliotekarskega terminološkega slovarja, niti ni bilo popisano strokovno izrazje, ki se uporablja v stroki. Ob silovitem prodoru sodobne tehnologije prihajajo v slovenski strokovni jezik bibliotekarjev novi izrazi, novi nosilci zapisov so v knjižnici knjižnično gradivo, ki ga mora bibliotekar prepoznati in opisati (zapisljivi optični disk), istočasno nekateri starejši izrazi izginjajo (zbirni listek). Tri za slovenski jezik pomembne cilje, to je popis izrazja v bibliotekarski stroki, njegovo kodifikacijo in nato objavo v obliki tiskanega in elektronskega slovarja, je bilo mogoče doseči le s projektno zasnovano akcijo, ki jo je izvedla multidisciplinarna skupina strokovnjakov s področja bibliotekarstva, dokumentalistike, informatike in leksikografije z občasno pomočjo strokovnjakov za nekatera druga strokovna področja. Inventarizacija izrazja je bila z metodo izpisovanja strokovnih besedil na tak način opravljena kot izhodiščna faza projekta in je trajala več let, zahteven segment selekcije in vrednotenja terminov, pomenska analiza z vzpostavitvijo pomenskih zvez med izbranimi termini in oblikovanje razlag je predstavljalo osrednje delo terminološke skupine. Prav ta zaključni segment leksikografskega dela in objava slovarskega gradiva v tiskani in vzporedni elektronski obliki je zaradi zahtevnosti, predvsem pa dolgotrajnosti postopkov, dolgo pričakovana realizacija zadanih nalog.

Ivan Kanič
Bibliotekarska terminološka komisija

V Ljubljani, decembra 2009